

Lovforslagets regler herom vil uundgåeligt stille øgede arbejdskraftmæssige krav til de kommunale forvaltninger. Heroverfor står imidlertid den — omend begrænsede — billiggørelse af administrationen, som følger af, at de foreslåede nye tilvejebringelsesregler ikke indeholder et krav om underretning i anbefalede breve til samtlige tinglyste panthavere om offentliggørelse af et planforslag, således som det er foreskrevet i den gældende byplanlovs § 7, stk. 1.

Til § 16.

Paragraffen fastlægger kommunalbestyrelsens ret og pligt til at gennemføre lokalplaner og er samtidig udtryk for, at byplanlægningen — som hidtil — er et kommunalt anliggende, der forestås af kommunalbestyrelsen.

Paragraffen indeholder en del tilføjelser i forhold til § 12 i det oprindelige lovforslag.

Efter *stk. 1*, der er enslydende med § 12, stk. 1, i det oprindelige lovforslag, kan en kommunalbestyrelse når som helst tage initiativ til at gennemføre en lokalplan. Bestemmelsen vil få virkning straks fra lovens ikrafttræden. Selv om der endnu ikke er tilvejebragt en dispositionsplan for en kommune, vil kommunalbestyrelsen således kunne gennemføre lokalplaner i overensstemmelse med lovens regler.

Det svarer til den altovervejende hovedregel efter gældende ret, at kommunalbestyrelsen og kun kommunalbestyrelsen kan tilvejebringe byplanmæssige og bebyggelsesregulerende bestemmelser. Om offentlighedens og andre myndigheders medvirken henvises til lovforslagets §§ 21-28.

I § 36 er dog i et vist omfang foreslået opretholdt den efter byggelovens § 4 gældende ordning, hvorefter bebyggelsesregulerende bestemmelser også kan gennemføres i private byggeservitutter med kommunalbestyrelsens godkendelse.

Endvidere indeholder lovforslaget nu i § 29 en ny bestemmelse om, at miljøministeren i særlige tilfælde kan tilvejebringe en lokalplan.

I *stk. 2-4* pålægges der kommunalbestyrelsen en pligt til under visse omstændigheder at tilvejebringe en lokalplan.

Bestemmelserne om en byplanpligt for kommunalbestyrelsen også for så vidt angår lokalplanlægningen svarer i princippet til byplanlovens § 1, stk. 2-4, og den praksis, der har udviklet sig på grundlag af såvel disse regler som bestemmelsen i byplanlovens § 1, stk. 5. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt nu — direkte i lovteksten — at knytte denne byplanpligt ikke blot til sikringen af dispositionsplanens overholdelse (forslagets stk. 2), men også til en påtænkt foretagelse af visse større forandringer i de eksisterende forhold (forslagets stk. 3).

Kommunernes Landsforening har erklæret sig enig i det hensigtsmæssige i, at det gøres obligatorisk at udarbejde en lokalplan, før der gennemføres større udstykninger eller større bygge- og anlægsarbejder. Landsforeningen har imidlertid samtidig peget på, at der vil opstå et betydeligt pres på kommunernes tekniske forvaltninger ikke mindst i overgangsperioden, hvor det ofte vil blive nødvendigt for kommunerne at udarbejde lokalplaner til afløsning af de bestemmelser i bygningsvedtægterne, som ved lovens ikrafttræden fortrænges af lovens generelle bebyggelsesregulerende bestemmelser, jfr. lovforslagets §§ 39-43. Landsforeningen har derfor henstillet, at det fremhæves i bemærkningerne til lovforslaget, at der i overgangsperioden kan anlægges en lempelig fortolkning af ordene „større udstykninger eller bygge- og anlægsarbejder“.

En tilsvarende henstilling er fremkommet under forhandlingerne med Københavns kommune, som yderligere kunne ønske det markeret, at fortolkningen også vil være afhængig af det pågældende bysamsfunds størrelse og karakter.

Tilsvarende ønsker er fremsat af bl. a. de faglige foreninger og nogle af kommuneforeningernes studiekredse, ligesom det fra forskellig side er henstillet, at lokalplanpligtens omfang søges beskrevet på en mere præcis måde og eventuelt begrænset. Således har Amsrådsforeningen i Danmark ønsket en lempelse for så vidt angår vejanlæg og herved henvist til risikoen for en forsinkelse af presserende arbejder samt til, at en lokalplan i forbindelse med et vejprojekt ofte må anses for unødvendig. Endvidere har landboorganisationerne henstillet det tydeliggjort, at byggearbejder på en landbrugsejendom kun yderst undtagelsesvis kan udløse lokalplanpligt.

Fra Industrirådets side er særligt anført, at det forekommer urimeligt, at en kommune ved at undlade at tilvejebringe en lokalplan kan forhindre gennemførelsen af et større bygge- eller anlægsarbejde på ubestemt tid også i tilfælde, hvor det pågældende arbejde er i overensstemmelse med kommunens dispositionsplan.

De nu foreslåede bestemmelser i *stk. 2-4* må ses på baggrund af de fremkomne bemærkninger til det oprindelige lovforslag.

Det er imidlertid ikke muligt i *stk. 3* at præcisere kriteriet „større“ udstykninger eller bygge- og anlægsarbejder nærmere, når der samtidig skal tages hensyn til de forskelligartede forhold fra kommune til kommune. Det forekommer da også mest hensigtsmæssigt, at kriteriet rummer en vis elasticitet, idet der netop bør anlægges en varierende forståelse af ordet „større“ under hensyn til det pågældende